

M O S C O V I A.

Moschos, Modocos Ptolomæo dictos credunt nonnulli, nomenque; hoc recens esse autemant à Moscho amne haud dubie mutatum, qui & regia vrbis, quam interfluit, suum quoque nomen communicauit. Moschouia vastus, & ingens, amplissimusque ducatus est, ac penè innumeros sub se continet ducatus, è quibus quotannis ad bellum egreditur armatorum multa millia. Eorum præcipui sunt Tuerczsa, cuius metropolis est Twerd, ampla ciuitas. Ducatus Chelmisci, Zubczouski, Klinski, Ducatus Rubensis, Szachonensis, Rzezensis quoque ducatus, in quo Tanais oritur. Item Ducatus Sudalorum. Est & terra Tartarorum Cozanska, quæ Hordas complectitur, Principi Moschorum subiecta, in campus iuxta castrum Cozan. Sunt autem Hordæ, societas seu cœderationes gentis vagæ & bello illustris, quibus pro domibus sunt Carri centonibus corijsq; contecti, abs quo vita genere Hamagobios antiquitas eos appellavit. Pro vrbibus vero & oppidis immensa castra: non fossis aut materia clavis vtuntur, sed infinita Sagittariorum equitum multitudine valلات. Hordarum vero propè infinitus est numerus. Moschouia vero vrbis regia est, Moscua duplo quam Praga Bohemæ maior, in regionis medio sita, vbi flumen insignis commoditas. Oblongo ædificiorum tractu secundum Motchi fluminis ripam, ad spatum quinque milliariorum extenditur. Domus in vniuersum sunt ligneæ, distinctæ in triclinia, coquinas & cubilia, capacitate amplæ, nec structura enormes, aut nimium depresso. Domus ferè omnes, & ad usum olerum, & ad voluptatem priuatos habent hortos, vnde vrbis raræ, circuitus longe maximus apparet. Castra in ea bina murata, ac templum celebri structura ac amplitudine conspicuo in loco Deiparæ Virgini dicatum. Praeter hanc nobiles vrbes sunt Surcium, Voldemaria, & Novogradia, quam Lithuano principi eripuit. Hæc regio latissimos habet fines, & ab aris Alexandri Magni circa Tanais fontes ad extrema terrarum, Borealemque Oceanum sub ipsis ferè Septentrionibus extenditur: campestris magna ex parte, & pabuli quidem fera, sed æstate pluribus in locis admodum palustris: nam ea omnis terra magnis, frequentibusque amnibus irrigatur, qui vbi niuibus hybernis, multo Solis calore colliquatis & resoluta vbiique glacie, colliquefecunt. Campi passim in paludes abeunt, cunctaque itinera continentibus aquis & coenosa illuvie defædat, donec nouæ hyemis beneficio reflagnantia flumina, ipsæque paludes iterum cogantur, & vias solidissimo confratas gelu, vel transituris curribus præbeant. Terra Moschouia in vniuersum, neque vitæ, neque oleam, neque paulò sua superioris pomi frugiferam arborem, præter melopeones, & cerasa producit, cum teneriora quæque gelidissimis Boreæ flatibus exurantur. Campi tamen tritici, siliquinis, milij, panicisque & omnis generis leguminum species ferunt: sed certissima messis in cera, canabe & melle consistit. Regio enim fœcundissimis apibus plena est, sicut & cæteræ illi vicinæ regiones & Russia Rubra, quæ Moschis quoque subiecta est, Podolia olim dicta, & Roxalana, ea agrum usque adeo

fertilé habet, vt in aratus, relicto in eo semine ternis messibus, præter culturam aliam, foenus reddat quotannis ditissimum. Huius metropolis est Leopolis vulgo Leuwenburg, in qua ad mercatum confluunt ex toto orbe, Christiani, Græci, Iudei, Armenij, Turcae. Russia verò alba quæ Moschouia dicitur, prope Tanaim flu. producit Calamum aromaticum & Rheuponticum. Genti potus est Medo & Cereuisia, vti & reliquis Septentrionalibus. Sunt etiam qui in delitijs habent succum ex subausteris cerasis expressum, qui perspicui & purpurisantes vini colorem, & saporem iucundissimum refert. Fluminibus regio rigatur plurimis, obque id piscibus abundat. In ea enim oriuntur Tanais, Rha vel Volga, Boristhenes vel Dinepr, Moschus, Dun-dna, Scythicus est fluuius, qui Niloticis similibus incrementis quotannis statuto tempore circumiectos inundat agros, pinguique alluvie algentis cœli iniurijs mirifice resistit, in mare Balteum degurgitat: est & Occa & Dzuina flu. & innumeris alijs. Montes hic nulli visuntur, vnde nugantur, qui Rhiphæos Hyperboreosque hoc loco esse aiunt, ex quibus Tanaim & reliquos fingunt prodire fluuios, cum hi ex terra sterili, plana, limosa, paludinosa, ac nemorosa consurgant. Hercynia sylva immanibus feris plenissima per Moschouiam perpetuò tractu inter ortum Solis & Boream ad Scythicum Oceanum excurrit, ita ut spes hominum eius finem curiosè scrutantium, infinita magnitudine sua semper eluserit. Nulla auri argentiue, vel ignobilioris metalli, ferro excepto, apud Moschos vena, secturae reperitur: nullumque est tota regione, vel Gemmarum, vel pretiosi lapilli vestigium. Ea omnia ab externis populis petunt. Vno pelliū nobilissimarū mercimonio hanc naturæ iniuriā resarcunt. Moschouia in Oriente habet Tartariam, à Meridie Getas & Bastarnas cum iisdem Tartaris, ab Occidente Lithuanos & Liuonios, à Septentrione Lappones & Armenios. Incipit ab Occidente sub grad. long. 57. min. 20. vbi est Smolensko, ac extenditur in ortum usque ad grad. longitud. 80. vbi est Alexædi Magni aræ sunt, in Parallello nimirum 18. nā in Septentrionibus magis in ortu expatiatur. Verū ibi plus coarctatur Meridiani. A Meridie incipit iuxta Tanais flu. ostia, sub lat. 51. grad. 45. minut. Vbi est Asoph portus, ac in Septentrionem extenditur, ad latid. grad. 70. Vbi est Obæ fluuij ostium. Subiacet itaque à principio climatis noni, quod est per Agrippinam Coloniam, usque ad principium 17. quod est per mediam Islandiam, ac est Parallelus eius Australis 19. vbi dies artificialis prolixior est horarum 16 $\frac{1}{2}$. Borealis autem est 35. vbi dies artificialis prolixior duorum mensum continuus. Eius longitude autem ab occasu in ortum est milliariorum Germanicorum 215. seu Ital. 860. latitudo autem à Meridie in Septentrionem, millaria continet Germanica 273 $\frac{3}{4}$. seu Italica 1095. Verum hoc obiter hic monendum duximus Moschos,

non per millaria vti nos, sed per Verst distan-
tias metiri. Est autem Verst Germanici
milliaris quinta pars.

POLONIAE REGNUM.

Polonici nominis originem tradunt (vti in Bohemia quoque monuimus) à planis campis, quos Pole ipsi vernacula sua lingua vocant. Dicunt enim ex Croatiæ populis in Dalmatia duos egressos esse fratres, Qech:um & Iechen: quorum hic versus Orientem & Septentrionem tractum tenuerit, vbi planities latusque campus erat, ex eoque Poloniæ terram nominasse. Hi itaque eiectis Vandals qui hoc loci olim habitarunt, hunc tractum occuparunt. Erant autem Vandali Wigewonum populi, à Vandalo, Tuisconis & Manni nepote sic dicti: quem apud Tuiscones imperasse refert Berosus, tempore Altadis duodecimi Babyloniorū regis, à quibus & Vandalus flu. quem Vistulam hodie authores vocant, dictus est: eum enim Vandali à fontibus ad ostia usque accoluerūt, ac inter Sarmatas Europeos connumerati fuere. Quanquam hoc controuersum esse dicat Erasmus Stella, qui Peucinos Bastarnasque eadem loca tenuisse refert, his verbis: Erant autem Peucini & Bastarnæ, ut Plinius testatur, contermini Dacis, inquit, sermone, cultu, sede, ac domicilio Germanos referentes, multa tamen fœditate Sarmatarum contacti: nam & connubis promiscuis vtebantur, & proceres eorū pari forde ac plebs torpebant. In dubium Tacitus vertit, Sarmatisne an Germanis ascribantur: Verūm hæc loca hodie Poloniæ ascribuntur. Plinius tamen ipsos Germanis connumerat. hæc Stella. Hæc in duas partes diuiditur: quarum quæ Saxonibus Prutenisque vicina est, maior Polonia dicitur, altera Hungariæ ac Russiæ obiecta, minor vocatur. Regnuin vniuersum velut in quatuor regiones diuisum, quas in orbem rex quotannis inuisit: singulæ ternis mensibus alunt regem, regiumque comitatum. Complectitur minor Polonia Vandalı seu Vistulæ flu. fontes, ac Cracouiam celebre & amplissimam vrbem, in qua regia est, totiusq; regni gaza. Rundissa fluius vrbem circumluit, ac aquæ ductibus quoque eandem perluit. Diuiditur autem à nonnullis vrbs Cracoviensis in tres distinctas ciuitates: tres enim curias ac iudiciales conuentus habet. Una carum Clepars nomen est, ea Cracoviæ adhæret ea parte qua Slesiam respicit, tanquam suburbium aliquod. Ipsa vero Cracovia ad Valuelum montem sita, in cuius summitate regia arx. Vistulæ flu. ex altera parte ponte iungitur ligneo, qui ad Casimiriam vrbem dicit. Hæc celebri Academia floret, quam primum quidem Hedwigus & Casimirus reges fundasse, Vadislaus autem anno salutis reparatae 1400. restaurasse perfecisseque dicuntur. Maior autem Polonia complectitur famatissimas vrbes Guesnam, quam Lechus ædificasse ibidem in planicie dicitur. vnde regioni nomen inditum, & Posonam. Cæteræ ciuitates parum nitidae sunt: ex maceria domus ferè omnes compositæ, pleræque luto collinitæ. Regionis aër purus, sed frigidus, rigensque ac seueræ hyemes. Plaga autem eius palustris & nemorosa, plana, rarissimisque montibus conspersa. Solum fera, triticique abundans, nec minus hordei, leguminumque. Verum nec Olearum, nec Vinetorum patiens, ob rigidum vicinum Septentrionem: ideoque etiam genti ignotus omnis Vinearum cultus, ac rarissimus vini usus, cum bibacissimum hominum genus sit, vt totus Septentrio. Factitia ex tritico alijsque generibus seminum potio est in usu. Est & pascuis idoneum solum. armenta latè pascuntur, vnde lacte, butyro, carne, ac id genus edulij abundant. Mirum autem cur totus hic tractus in Scythiam usque adeò apibus abundet, vt ceræ mellisque nusquam maior copia sit. Nec artem ibi expectant, nec industria iuuari volunt, sibimet aluearia intra roborum excavata latera construunt, adeò vt grauissimas hyemes iuxta facile ferant. Est que hæc terra planè suis praedita floribus, & per æstiuia nullos magis Sol aspicit, quando longissimus est dies, qui animali ad labores nato brevibus vñbris operam intercipit. Vnde hæc mellis, ceræque copia tam ingens, vt non satis his Polonis atque Ruthenis loci supersit, quibus illa recondant: arbores namque omnes, & syluæ aluearibus mellificantum nigricat. Venatio præterea Polonis multiplex est, eius enim nemoribus gignitur equus sylvestris, cornu ceruino, Bos ferus, Romani vrum vocat, Bisonique. Aucupium ibi largum, pescatioque diues. Picis resinæ ue quotannis ibidem collectæ ingens lucrum. Regio omnis nobilissimis fluminibus rigatur, quorum primū est Vandalus, quem varie hodie Vistulam,

Istulam, Visulam, Instillam & Instulan, Germanicè die VVeiel vocant, is in carpathijs Sarmaticisque montibus ortus, qua in Tazyges & Marcomannos Polonia imminet, in Codanum egreditur, non vno ostio, & amplissimo, antequam Dantis cum attingat alueo. Vbi mira piscium copia. Post hunc, Septentrionalem quoque oceanum illabitur Chronus flu. quem Pregel nunc vocant accolæ, quem sequitur Nyemien flu. ex paludibus ortus prope Kopiolow. hunc sequitur Rubon flu. in Lithuania ortus. Viadrus quoque quem Oderam nunc dicunt, fontes suos Poloniæ debet, quos iuxta Odri nomine Vicum cernere licet. Nec procul ab his Vartæ flu. fontes visuntur, iuxta Crumlaw vrbem. Tyras autem quem Nyester nunc vocant in Premilia ortus, versus Eurum trahitur, ac Ponto Euxino miscetur. Hypapis autem flu. qui Bug hodie dicitur, ex palude oritur, haud ita procul ab Oleska vrbē: ac Wistulæ non procul à Wyschigrada miscetur. Borysthenes autem cui nunc Nyepero nomen est, ex Vlginoso Mochouïæ deserto ptolabens, in Euxinum quoque pontum degurgitat. Præter hos ignobiores flu. multi allabuntur, Przypietz, Turia, Styrus, Shlucz, Bog, Narew, Wysprz, Pilesa, Wyar, Wislotia, ac complures alij. Montes ferè nulli sunt, præterquam, qua in Meridiem vergit, ac ab Hungaria, Sarmaticis, Carpathijsque mōtibus, quos Tatri incolæ vocant, dirimitur. Sylvis omnis penè regio obducitur, quæ omnes Hercyniæ portiones sunt. Vnde vicinis Germanis fraxinos ingenti copia ministrant. Plumbi metallæ, ingenti fodunt abundatia. Cupri quoque particulæ crebræ apud Premiliā vrbem reperiuntur, cui tamen minimè insidiantur. Nec auri minæ illis defuisse creduntur, si eius venæ inquirantur. Salisfodinæ hæc binæ extat, altera Bachniæ vrbē, quatuor à Cracouia milliarib' dissita, altera Velisci quæ Wielitzham vocant, quinque ab eadē Cracouia milliaribus distante. Eas optimè descripsit Vadianus in cōmentarijs in Melam. ait autem: raras alibi gentium salinas copia magnitudine Sarmaticis illis respondere. Velisci vno tantum puteo descendit: Bochniæ pluribus, sed vno tamè frequentissimè demissis operarijs, ex alijs interim salis micis extractis, & Bochniæ quidem profunda, & vndique declivi planicie iacet, Velisco prominente, in cuius fodinis amoeniora omnia sunt visu quæ in Bochniæ: nam vix usquam periculosus, timidisque etiam & insuetis intus gradus est, & in latera abeunt cuniculi ita panduntur, vt erects queas incedere. Bochniæ in profundum omnia abeunt, altissimè subsidentibus fossis, graduque (insuetis præsertim) periculosissimo. Velisci qui demittuntur per primum puteum, vario ac perplexo cuniculorum ambitu, in antra non parum spatiofa ducentur, quas cameras appellat Sarmatae, è quarum lateribus ingentes micæ ferreis cuneis, malleisque cæduntur. Vix autem fidem ceperit, quantum omnia salis politissima munditie resplendescant. Ac Velisci quidem quod magis in latera cuniculos adigunt, eò salem falsiorem, mundioremque deprehendunt, profunditate ferè sterili, aut micis certè ob intermixtam glaream impuris. Rarissimè vero in his puteis usu venit, vt lignis columnis aut fornicibus compaginatis tellus, ne fidat opprimatiuè operarios, suspendatur. Solidæ sunt perinde effossis salis rupibus cryptæ: nec temerè usquam inde periculum euenit, sicut nec vapor usquam noxius, aut fumus pestilens strangulat. Fontales etiam venas Veliscenses fodinæ passim habent, cæterum modice scaturientes, quas canalibus è cryptarum ambagibus, commodum in puteum corriuatas, mox dolis attollunt, coquuntque, harenosi salis inieciis fragmentis. Velisci enim & Bochniæ, non tam fossis salis, quam factitijs copia est. Ille solidus è rupibus cælus paulo est amarior recens, mox cum aere superno inuaditur extractus, dulcescit, fitque optimus. Hæc paulo falsior aqua & fragmentis extractis coquitur, grandi subiecto igne: velut in Germaniæ, Galliæque locis pluribus: Bochniani micas statim vt editæ sunt, probat, puræ sint nec ne glariæ siue argillæ venis interturbatas, confessim in frusta vt coquantur, fidentes. Puriores integras vendunt, non pondere, sed magnitudine tantum æstimata. Mirum autem adeò facile frangi salem, cum nostro ab aere humescere cœperit: rursum dum in cauernis est, leuiorem & duriusculum esse, extractum ingraescere maximè. Aër autem in his fodinis siccus, calidus, acutus, & per quam subtilis est, vt su-

